

[Poul Møller.]

kunnet gennemføre skattelettelser og nye sociale landvindinger gennem det forlig, der her er afsluttet.

Det er rigtigt, at regeringen efter sin tiltræden måtte pålægge visse grupper af befolkningen ofre; men jeg kan sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen og socialdemokratiet, at det konservative folkeparti i sit partis valgmanifest forud for valget den 5. september 1950 ikke lagde skjul på nødvendigheden af, at der blev bragt ofre. I vort valgmanifest hed det — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Uden ofre vil det danske folk ikke komme igennem den tid, der ligger foran os. Det konservative folkeparti kan derfor ikke love fritagelse for byrder. Men vi lover, at de ikke skal være forgæves.“

Dette løfte er holdt, således at forsvarets vældige opbygning er finansieret, valutabalancen er rettet op, samtidig med at man både i fjor og i år har kunnet gennemføre ikke uvæsentlige lettelser i skattetrykket. Jeg forstår derfor ikke, at det ærede medlem hr. Hans Hedtoft i nogle taler rundt omkring i landet har kaldt denne tingenes tilstand, som er skabt af den siddende regering, for kaos. Hvis jeg var det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, ville jeg omgås meget varsomt med ordet kaos i betragtning af den tilstand, der var i efter sommeren og efteråret 1950, da den nuværende regering fik tøjlerne. Såvidt jeg erindrer, er det modsatte af kaos kosmos — det betyder orden, orden i hele verdenssfæren. Det må altså formentlig være det ærede medlem hr. Hans Hedtofts opfattelse, at vi havde kosmos — altså orden — i efteråret 1950 i dansk økonomi, i den danske valutabalance.

Jeg ved ikke, om jeg behøver at minde om det underskud, der var på valutabalancen. Jeg ved ikke, om jeg behøver at minde om den gældsætning, der fandt sted hver eneste dag, hvorved landets økonomi udviklede sig så uheldigt, at vi næsten for hver dag, der gik, kom til at skyldte fremmede lande 2 mill. kr. mere. Jeg tror derfor, man må sige, at hvis det ærede medlems

opfattelse af begreberne kaos og kosmos er den, at vi nu har kaos, foretrækker vi — og så er vi mange, der gør det — kaos for det ærede medlem hr. Hans Hedtofts kosmos. Jeg må måske i denne forbindelse minde om, at det socialdemokratiske parti tidligere har brugt udtrykket kaos, når det gik til valg, om det, der ville ske, hvis andre fik magten. Der var dengang faktisk mennesker, der, når de gik ind i valgrummet, spurgte: Hvor står „kaos“ på stemmesedlen, for Stauning vil jeg i hvert fald ikke stemme på. — Når det ærede medlem hr. Hans Hedtoft har sagt, at det er kaos, vi har nu, og at han skulle kunne bringe kosmos, tror jeg, mange vil foretrække at få at vide, hvor der står „kaos“ på stemmesedlen den 21. april.

Jeg har nu skildret situationen, som den var ved regeringens tiltræden, og situationen i dag, da man kan lette skattetrykket.

Det var, synes jeg, en noget uvant stilling, det ærede medlem hr. H. C. Hansen måtte indtage i dag, da han skulle motivere det socialdemokratiske forslag om større skattelettelse. Jeg havde da også det indtryk, at han næsten var mest optaget af at gøre undskyldning for fremsættelsen af dette forslag, at han var mest optaget af at forklare, at det ikke var ansvarløst at fremsætte et sådant forslag, at det var der også andre der havde gjort tidligere, i stedet for virkelig at bruge dette til et frontalangreb på regeringen. Jeg ved ikke rigtig, hvorfor det ærede medlem er bragt i den stilling, at det socialdemokratiske parti nu skal stille forslag om højere skattelettelser. Det plejer ikke just at være skatteborgermentaliteten, som socialdemokratiet sværmer for, og jeg vil derfor sige til det ærede medlem, at i den henseende kan vi langt, langt bedre end det ærede medlem hr. H. C. Hansen.

Jeg tror ærlig talt også, at tonen vil blive noget uægte, hvis socialdemokratiet nu vil gå til valg på kravet om skattelettelse. Mig forekommer det i hvert fald paradoksalt. Jeg har ganske vist ikke været medlem af dette høje ting ret længe, men i de år, jeg har været her, har jeg aldrig oplevet,